

"טמא" הנולד מן הטהור

לגבי דין אכילה - ו' ע"א-ע"ב:

דתנו רבנן...

"גמל... טמא הוא" - הוא טמא, ואין טמא הנולד מן הטהור טמא אלא טהור.
רבי שמעון אומר: גמל גמל שני פעמים - אחד גמל הנולד מן הגמלה ואחד גמל הנולד מן הפרה.

לגבי דין בכורה - ו' ע"ב למטה:

ת"ר:

רחל שילדה מין עז ועז שילדה מין רחל פטורה מן הבכורה.

ואם יש בו מקצת סימנים - חייבת,

ר' שמעון אומר: עד שיהא ראשו ורובו דומה לאמו.

שאלת הגמרא - ו' ע"ב למטה:

איבעיא להו: לאכילה מי בעי רבי שמעון ראשו ורובו או לא?

לענין בכורה כתיב "אך בכור שור" עד שיהא הוא שור ובכורו שור, אבל לאכילה

גמל הוא דאמר רחמנא דאסיר הא אישתני מגמל שפיר דמי, או דלמא לא שנה?

ניסיון הוכחה ראשון - ז' ע"א למעלה:

ת"ש:

בהמה טהורה שילדה מין בהמה טמאה - אסור באכילה,

ואם דומה ראשו ורובו לאמו - חייב בבכורה.

<<< שמע מינה לאכילה נמי בעי ר' שמעון ראשו ורובו...

ניסיון הוכחה שני - ז' ע"א:

ת"ש:

"אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה" - זה אי אתה אוכל אבל אתה אוכל הבא בסימן אחד,

ואי זה זה הבא בסימן אחד? זה טמא הנולד מן הטהור ועבורו מן הטהור.

יכול אפילו עבורו מן הטמא? ת"ל שה כשבים ושה עזים עד שיהא אביו כבש ואמו כבשה דברי ר' יהושע.

ר' אליעזר אומר: לא בא הכתוב להתיר את המותר אלא להוסיף על המותר, ואיזה? זה טמא הנולד מן הטהור ועבורו מן הטמא.

או אינו אלא עבורו מן הטהור? תלמוד לומר "שור שה כשבים ושה עזים" מכל מקום.

<<< קרי ליה טמא כרבי שמעון, וקאמר אבל אתה אוכל הבא בסימן אחד...

הוכחה סופית - ז' ע"א למטה:

ת"ש:

רבי שמעון אומר: גמל גמל שני פעמים - אחד גמל הנולד מן הגמל ואחד גמל הנולד מן הפרה,

ואם ראשו ורובו דומה לאמו - מותר באכילה.

<<< שמע מינה לאכילה נמי בעי רבי שמעון ראשו ורובו שמע מינה.